

Сергій Вікторович ФЕДУН

(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)

ПОНЯТТЯ ПРИНЦИПІВ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

У статті здійснено комплексний аналіз поняття та значення принципів післядипломної освіти поліцейських як ключових орієнтирів у формуванні сучасної системи професійного розвитку правоохоронців. Підкреслено, що актуальність дослідження цієї проблематики зумовлена трансформаціями у сфері забезпечення громадської безпеки, реформуванням органів Національної поліції України, змінами у законодавстві та зростанням вимог до професійної компетентності поліцейських. Зазначено, що післядипломна освіта нині стає основним інструментом безперервного підвищення кваліфікації співробітників поліції, дозволяючи їм ефективно реагувати на постійно змінювані суспільні виклики та новітні форми злочинності. Акцентовано на недостатній розробленості питань, пов'язаних із визначенням і розкриттям змісту принципів післядипломної освіти поліцейських у науковій літературі. Водночас підкреслено, що наукові дослідження провідних вітчизняних правознавців і фахівців сприяли формуванню сучасної правозастосовної практики та концептуальних підходів до професійної підготовки кадрів. Однак саме питання принципів післядипломної освіти залишалося на периферії наукового дискурсу й потребує більш глибокого, цілісного аналізу. Визначено, що принципи виступають фундаментальними орієнтирами, які обумовлюють організацію, зміст та якість освітнього процесу, а також забезпечують сталість і послідовність у розвитку професійних компетентностей поліцейських. Особливу увагу приділено етимології поняття «принцип», його філософським, логічним і семантичним вимірам, а також проблемам адміністративно-правового регулювання післядипломної освіти, визначенню її керівних основ і необхідності формування цілісної моделі організації навчального процесу. Сформульовано науково обґрунтоване визначення поняття принципів післядипломної освіти поліцейських, окреслено їх значення для організації ефективної системи професійного розвитку, підвищення кваліфікації кадрів Національної поліції України та

впровадження сучасних стандартів у правоохоронну діяльність.

Ключові слова: *післядипломна освіта, освіта, поліцейські, Національна поліція, адміністративно-правове регулювання, принципи, засади.*

Постановка проблеми. Післядипломна освіта поліцейських виступає ключовим елементом у системі безперервного професійного розвитку осіб, які щоденно стоять на сторожі правопорядку та громадської безпеки. Сьогоденні реалії вимагають від працівників поліції не лише ґрунтовних знань і навичок, отриманих у процесі базової підготовки, а й постійного вдосконалення й оновлення компетентностей відповідно до новітніх тенденцій, технологій, змін у законодавстві та соціальних викликів. Нині післядипломна освіта набуває особливої актуальності через динамічність суспільного життя, появу нових форм злочинності, а також зростання вимог до прозорості, професійності та етичності дій органів і підрозділів Національної поліції України. При цьому здійснення післядипломної освіти поліцейських, загалом функціонування даної сфери суспільних відносин, що серед іншого пов'язано із їх усестороннім забезпеченням по відповідним напрямам, потребує закріплення певних керівних основ, сталих орієнтирів і одночасно вектору їх розвитку й у цілому реалізації. У такому випадку мова йде про певні керівні засади відповідно до яких здійснюють свою діяльність уповноважені державою суб'єкти й у цілому функціонують певні суспільні відносини, що на сторінках фахової літератури отримали назву принципи.

Актуальність дослідження принципів післядипломної освіти поліцейських зумовлена глибокими трансформаціями у сфері забезпечення громадської безпеки, що відбуваються в сучасній Україні. Зміни в законодавстві, реформування правоохоронних органів, а також виклики, спричинені воєнним станом і підвищенням вимог до професійної компетентності працівників поліції, потребують постійного оновлення знань, навичок і підходів до організації освітнього процесу. Саме принципи післядипломної освіти стають основою для формування ефективної системи професійного розвитку, яка відповідає сучасним стандартам публічного управління та забезпечує здатність поліцейських адекватно реагувати на нові загрози й суспільні виклики.

Розкриття принципів післядипломної освіти поліцейських є надзвичайно важливим для формування цілісної моделі адміністративно-правового регулювання у сфері післядипломної освіти, що дозволить не лише підвищити якість роботи поліції, але й сприятиме зміцненню довіри громадян до правоохоронної системи. Вивчення принципів післядипломної освіти має на меті визначити оптимальні шляхи її організації та реалізації, враховуючи потреби сучасного суспільства, правові норми та найкращі практики професійного навчання.

У науковому дискурсі адміністративного права значна увага приділялася особливостям організації професійного навчання поліцейських, а також проблемним аспектам, що виникають у цій сфері. Дослідження провідних вітчизняних правознавців і спеціалістів, зокрема О.І. Безпалової,

В.В. Блуда, Л.О. Голинської, В.В. Діденка, О.В. Джафарової, М.В. Джфарової, В.О. Невядовського, О.М. Музичука, Д.П. Калаянов, М.Ю. Карпенка, О.О. Панової, А.В. Потопальського, В.Б. Пчеліна, К.М. Рудой, Є.Ю. Соболя, В.В. Сокурєнка, С.О. Шатрави, Д.В. Швеця, І.М. Шопіної та інших, стали фундаментом для розробки теоретичних засад і вдосконалення законодавчого забезпечення професійної підготовки працівників Національної поліції України. Їхні напрацювання сприяли формуванню сучасної правозастосовної практики, а також концептуальних підходів до навчального процесу поліцейських.

Однак у контексті дослідження саме принципів післядипломної освіти поліцейських варто підкреслити, що ця проблематика залишалася переважно на узбіччі наукової уваги. Питання, пов'язані із визначенням, розкриттям змісту, організаційними та процедурними аспектами принципів післядипломної освіти, як правило, розглядалися лише побіжно чи у складі ширших проблем підготовки кадрів або реформування правоохоронної системи. Через таку фрагментарність висвітлення окремі аспекти принципів післядипломної освіти поліцейських залишаються недостатньо осмисленими, що ускладнює подальшу розробку цілісної системи їх організації та забезпечення ефективності. Саме це актуалізує необхідність глибокого й комплексного дослідження принципів післядипломної освіти як ключових орієнтирів розвитку професійної компетентності співробітників Національної поліції України, їх адаптації до нових викликів і впровадження сучасних стандартів у правоохоронну діяльність.

Метою цієї статті є визначення поняття принципів післядипломної освіти поліцейських.

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішньому етапі розвитку нашої держави, яка проголосила курс на реформу всієї правової системи та органів публічної влади, особливої актуальності набувають питання визначення принципів формування органів публічної адміністрації як основної ланки, що забезпечує реалізацію державної політики у всіх сферах суспільних відносин в цілому¹. Наголошуючи на значенні принципів відповідної діяльності, науковці слушно зауважують, що саме завдяки усесторонньому вивченні й аналізу здається можливим простежити її генезис, особливості розвитку на певних історичних етапах еволюції суспільства і держави. Принципи, підкреслюють науковці, також можуть використовуватись у розвитку нормативно-правової основи функціонування відповідних суспільних відносин².

Говорячи про категорію «принцип» у її загальному значенні, не можна не підкреслити її значні історичні коріння, свідченням чого є те, що випадки її вживання можна зустріти ще в латинській мові. Так, як свідчить

¹ Джафарова О.В. Дозвільна діяльність органів публічної адміністрації в Україні: питання теорії та практики : монографія. Харків : Діса плюс, 2016. 688 с. URL: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/7754>.

² Трудове право України : підручник / За загальною редакцією М.І. Іншина, В.Л. Костюка, В.П. Мельника. Вид. 2-ге, перероб. і доп. Київ : Центр учбової літератури, 2016. С. 35.

етимологічний аналіз досліджуваної категорії, в ті часи їй відповідало слово «*principiū*», що українською мовою в буквальному сенсі може бути визначено як основні, найзагальніші, вихідні положення, засоби, правила, що вказують на природу та соціальну сутність явища, його спрямованість і найсуттєвіші властивості¹. Тобто ще в ті часи даною категорією позначали щось основоположне, що відповідає і її філософському значенню. Зокрема, як зауважують на сторінках фахової літератури з філософії, принцип – це вихідне теоретико-методологічне положення, яке лежить в основі певного знання та визначає спосіб його побудови. У цьому сенсі, підкреслює науковець, уся сукупність даного знання постає як розкриття та реалізація принципу. Щобільше, на сторінках монографічної праці «Філософський словник : терміни, персоналії, сентенції» В.Л. Петрушенко підкреслює той факт, що нині у філософії під принципами розуміють сформульовані на основі переконань людини загальні положення, стислі тези або висловлення, якими вона керується у своїх діях. У цьому сенсі принцип є формою зв'язку внутрішнього світу людини із її діяльністю². З позиції логіки, принцип – це центральне поняття, основа системи, що являє собою узагальнення та розповсюдження будь-якого положення на всі явища тієї області, з якої даний принцип абстрагований³. Якщо звернутися до семантичного сенсу досліджуваної категорії, то на сторінках великого тлумачного словника сучасної української мови, слово «принцип» вживають в декількох значеннях, зокрема як:

- переконання, норма, правило, яким керується хто-небудь у житті, поведінці;
- особливість, покладена в основу створення або здійснення чого-небудь, спосіб створення або здійснення чогось;
- основне вихідне положення якої-небудь наукової системи, теорії, ідеологічного напрямку⁴.

На сторінках фахової літератури з юриспруденції також наголошують на важливості категорії «принцип» для функціонування будь-якої сфери суспільних відносин, що в цілому може бути використано й стосовно сутності принципів здійснення післядипломної освіти поліцейських та характеристиці окремих, найважливіших з них.

Так, наприклад, досліджуючи особливості адміністративно-правового регулювання забезпечення здійснення особистих немайнових прав О.О.Пунда зауважує стосовно того, що принцип – це основна підвалина функціонування будь-якої соціальної системи (у тому числі правової), вплив якої поширюється на всі елементи цієї системи та детермінує їх характерні

¹ Колодій А.М. Принципи права України : монографія. Київ : Юрінком Інтер, 1998. С. 17.

² Петрушенко В. Філософський словник : терміни, персоналії, сентенції / В. Петрушенко. Львів : «Магнолія 2006», 2011. С. 167

³ Швидкий І.І. Особливості правового регулювання праці працівників ДАІ як суб'єктів трудових відносин: дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.05. Харків, 2009. С. 34

⁴ Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел.] Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. С. 1125.

рисі¹. На ширшому значенні принципів в контексті аналізу їх як основи для права наголошують А. М. Бабенко, О. О. Борисова, І. О. Шаповалова. На думку науковців, значення принципів права відображається у тому, що вони:

- виступають каркасом, фундаментальною конструкцією правової системи;
- принципи права є орієнтиром у формуванні та розвитку права;
- істотно впливають на формування правосвідомості людей, можуть бути безпосередньою основою для прийняття індивідуальних юридичних рішень у конкретних справах;
- при прогалинах в законодавстві принципи права можуть використовуватися як юридична підстава при розгляді питання про право, при цьому вони виступають як джерело права, принципи права сприяють правильному тлумаченню правових норм².

Таким чином, як свідчить аналіз вищенаведених позицій, не дивлячись на те, в якій сфері або ж галузі вживається категорія «принцип», нею заведено позначати щось основоположне, певні керівні засади, підґрунтя чогось тощо. При цьому в правовій науці, як свідчить аналіз позицій учених-правознавців, дана категорія використовується в дещо схожий спосіб й у цілому науковці однастайні в своїх підходах щодо розуміння її сутності, а певні розбіжності можуть мати місце з огляду на специфіку їх досліджень. Так, наприклад, таку позицію висловлює М.В. Косюта в межах дослідження проблем та шляхів розвитку прокуратури України в умовах побудови демократичної правової держави. На думку науковця, принцип – це певна домінуюча ідея, яка відображає зміст і основні риси якогось явища природи чи свідомої людської діяльності³.

На сторінках юридичної енциклопедичної літератури вказують на те, що принцип – це основні засади, вихідні ідеї, що характеризуються універсальністю, загальною значущістю, вищою імперативністю та відображають суттєві положення теорії, вчення, науки, системи внутрішнього та міжнародного права, політичної, державної чи громадської організації. При цьому, принципам притаманна властивість абстрактного відображення закономірностей соціальної дійсності, що зумовлює їх особливу роль у структурі широкого кола явищ⁴. М.І. Іншин на сторінках навчального посібника «Правове регулювання службово-трудова діяльності державних службовців як особливої категорії зайнятого населення України» відстоює позицію відносно того, що принцип – це керівна ідея, базове та визначально перше положення, основне правило поведінки, центральне поняття, основа системи. Принцип, за своєю суттю, є

¹ Пунда О.О. Адміністративно-правове регулювання забезпечення здійснення особистих немайнових прав : дис. доктора. юрид. наук : 12.00.07. Ірпін, 2018. С. 61.

² Бабенко А. М., Борисова О. О., Шаповалова І. О. Принципи права: поняття та класифікація. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2022. Вип. 3 (44). С. 6.

³ Косюта М.В. Проблеми та шляхи розвитку прокуратури України в умовах побудови демократичної правової держави: дис. ... докт. юрид. наук: спец. 12.00.10. Одеса, 2002. С. 251

⁴ *Юридична енциклопедія* : В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. Київ : «Укр. енцикл.», 1998. Т. 5 : П – С. Київ : Вид-во «Юридична думка», 2003. С. 110–111.

узагальненням: він розповсюджується на всі явища тієї сфери, з якої його абстраговано. Принципом є такі керівні ідеї та правила, відсутність яких унеможливають існування, функціонування будь-якого явища¹.

Слід навести й декілька позицій стосовно розуміння сутності досліджуваної категорії в контексті як у цілому діяльності поліції, так і окремих з таких напрямів. Наприклад, досліджуючи особливості адміністративно-правового статусу поліцейського в Україні Р.В. Дмитрик дійшов висновку стосовно того, що принципи діяльності поліцейського – це засновані на закономірностях об'єктивного розвитку суспільства науково обґрунтовані та формалізовані на законодавчому рівні основоположні ідеї, відправні імперативні засади, у відповідності із якими поліція виконує свої завдання та реалізує надані їй для цього владні повноваження².

Варто уваги позиція Д.П. Калаянова та С.О. Шатрави, які звертають увагу, що реформування поліції ускладнюється зовнішньою агресією, єдиною умовою для успішного завершення реформи поліції в Україні є налагодження механізму професійної підготовки поліцейських для налагодження співпраці поліції з населенням на засадах партнерства, що підвищить рівень довіри до поліції, насамперед шляхом наближення правоохоронців до громадян через їх максимальне залучення до роботи на вулицях, зробить поліцію захисником прав і свобод людини, а також прав і законних інтересів суспільства. Про це свідчить зарубіжний досвід діяльності поліції, де основним принципом визнано «community policing» – діяльність, орієнтована на громаду. Також на міжнародному рівні вважаються ключовими в діяльності поліції такі загальновизнані засади, як невторчання в приватне життя (повага до приватного життя), презумпція невинуватості, етичність, пропорційність і ефективність. Оскільки Україна прагне досягти найкращих європейських стандартів, доцільно актуалізувати ці принципи, роз'яснюючи їх сутність під час професійної підготовки поліцейських у системі закладів освіти Міністерства внутрішніх справ України та Національної поліції України, що згодом надасть можливість належним чином реалізовувати їх у правозастосовній практиці³.

Окрім цього на сторінках фахової літератури можна зустріти й доволі широкі позиції відносно визначення сутності досліджуваного явища.

Зокрема, зазначається, що під системою принципів адміністративно-правового регулювання управління в Національній поліції України слід розуміти сукупність фундаментальних засад, що виражають волю держави та суспільства у вигляді критеріїв організації й координації функціонування Національної поліції України, зумовлюють зміст і спрямованість управління

¹ Іншин М.І. Правове регулювання службово-трудої діяльності державних службовців як особливої категорії зайнятого населення України : навчальний посібник / М.І. Іншин. Харків : Вид-во «ФІНН», 2010. С. 74–75.

² Дмитрик Р.В. Адміністративно-правовий статус поліцейського в Україні: дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Київ, 2021. С. 73.

³ Калаянов Д.П., Шатрава С.О. Актуалізація принципів діяльності поліції в процесі професійної підготовки поліцейських в Україні. *Наше право*. 2025 № 2. С. 378–379. URL: https://nashe-pravo.unesco-socio.in.ua/wp-content/uploads/archive/NP-2025-2/NP_2025_2_373.pdf

в органах та підрозділах поліції шляхом ставлення цілей, вибору і застосування конкретних методів і прийомів управління для забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства та держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, надання послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги¹. З приводу такої позиції зауважимо, що як свідчить її аналіз, складається враження, що її автор у змісті вказаної дефініції намагався відобразити як її головні, так і другорядні ознаки. При цьому можна назвати й певні недоліки й прогалини, наявні в усіх з наведених вище підходах щодо визначення сутності категорії «принцип».

У такому випадку мова йде про те, що в жодному із запропонованих вище підходах відсутня вказівка на нормативно-правову природу даної категорії, на те, що відповідний принцип має бути об'єктивізовано в приписах чинного національного законодавства, тобто на його нормативну основу й закріплення. Можливо таке положення справ обумовлено тим, що як зауважує О.О. Пунда, принципи не завжди мають нормативне закріплення, проте від того, на яких принципах заснований правовий порядок, можна визначити характер правових норм, заходів та діяльність органів, що реалізують ці норми та заходи². З такою позицією навряд чи можна погодитися, особливо в контексті досліджуваної сфери суспільних відносин та й у цілому з огляду на застосування даної категорії стосовно суспільних відносин, врегульованих правом.

Слушною виглядає позиція Д.С. Денисюка, який досліджуючи особливості теорії та практики реалізації принципів Національної поліції України вказує на наступні їх аспекти:

- положення яке становить принцип, завжди має бути закріплене в нормативно-правовому акті, тобто бути правом;
- принцип – це не будь-яке, а основне правило, що відбиває сутність діяльності поліції;
- дія (бездіяльність) співробітника поліції, в процесі якої порушуються принципи діяльності поліції, не може бути визнана законною;
- принципи діяльності поліції завжди мають відображати її гуманізм;
- недотримання вимог одного принципу діяльності неминуче призводить до порушень положень якого-небудь іншого принципу³.

Висновки. Отже, з урахуванням вищенаведених позицій, а також зауважень і уточнень до них, пропонуємо під принципами післядипломної освіти поліцейських розуміти визначену на нормативно-правовому рівні

¹ Плугатар Т.А. Принципи адміністративно-правового регулювання управління в Національній поліції України. *Наука і правоохорона*. 2020. № 3. С. 147; Кондрацький Ю.М. Адміністративно-правовий статус керівника територіального органу Національної поліції як суб'єкта контролю : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2024. С. 70.

² Пунда О.О. Адміністративно-правове регулювання забезпечення здійснення особистих немайнових прав: дис. доктора. юрид. наук: спец. 12.00.07. Ірпінь, 2018. С. 61

³ Денисюк Д.С. Принципи діяльності Національної поліції України: теорія та практика реалізації. *Митна справа*. 2015. №5 (101). С. 65.

сукупність керівних ідей, на основі й відповідно до яких функціонують суспільні відносини, виникнення та розвиток яких пов'язані з необхідністю здійснення вдосконалення освіти та професійної підготовки працівників Національної поліції на основі здобутого раніше освітнього рівня та практичного досвіду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабенко А. М., Борисова О. О., Шаповалова І. О. Принципи права: поняття та класифікація. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2022. Вип. 3 (44). С. 3–7.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел.] Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
3. Денисюк Д.С. Принципи діяльності Національної поліції України: теорія та практика реалізації. *Митна справа*. 2015. №5 (101). С. 63–68.
4. Джафарова О.В. Дозвільна діяльність органів публічної адміністрації в Україні: питання теорії та практики : монографія Харків : Диска плюс, 2016. 688 с. URL: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/7754>.
5. Дмитрик Р.В. Адміністративно-правовий статус поліцейського в Україні: дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Київ, 2021. 204 с.
6. Іншин М.І. Правове регулювання службово-трудової діяльності державних службовців як особливої категорії зайнятого населення України : [навчальний посібник] / М.І. Іншин. Харків : Вид-во «ФІНН», 2010. 672 с.
7. Калаєнов Д.П., Шатрава С.О. Актуалізація принципів діяльності поліції в процесі професійної підготовки поліцейських в Україні. *Наше право*. 2025 № 2. С. 373-379. URL: https://nashe-pravo.unesco-socio.in.ua/wp-content/uploads/archive/NP-2025-2/NP_2025_2_373.pdf.
8. Колодій А.М. Принципи права України : монографія. Київ : Юрінком Інтер, 1998. 208 с.
9. Кондрацький Ю.М. Адміністративно-правовий статус керівника територіального органу Національної поліції як суб'єкта контролю : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Харків, 2024. 239 с.
10. Косюта М.В. Проблеми та шляхи розвитку прокуратури України в умовах побудови демократичної правової держави : дис. ... докт. юрид. наук: спец. 12.00.10. Одеса, 2002. 467 с.
11. Петрушенко В. Філософський словник : терміни, персоналії, сентенції / В. Петрушенко. Львів : «Магнолія 2006», 2011. 352 с.
12. Плугатар Т.А. Принципи адміністративно-правового регулювання управління в Національній поліції України. *Наука і правоохорона*. 2020. № 3. С. 136–148.
13. Пунда О.О. Адміністративно-правове регулювання забезпечення здійснення особистих немайнових прав : дис. доктора. юрид. наук : спец. 12.00.07. Ірпінь, 2018. 472 с.

14. Трудове право України : підручник / За загальною редакцією М.І. Іншина, В.Л. Костюка, В.П. Мельника. Вид. 2-ге, перероб. і доп. Київ: Центр учбової літератури, 2016. 472 с.

15. Швидкий І.І. Особливості правового регулювання праці працівників ДАІ як суб'єктів трудових відносин : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.05. Харків, 2009. 190 с.

16. Юридична енциклопедія : в 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. Київ : «Укр. енцикл.», 1998. Т. 5 : П – С. Київ : Вид-во «Юридична думка», 2003. 736 с.

Стаття надійшла до редакції 03.08.2025

Serhii V. FEDUN,

Postgraduate Student

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

THE CONCEPT OF PRINCIPLES OF POLICE OFFICERS' POSTGRADUATE EDUCATION

This article presents a comprehensive analysis of the concept and significance of the principles underpinning police officers' postgraduate education, viewing them as key reference points in shaping a modern system for the professional development of law enforcement personnel. It is emphasized that the relevance of this research topic is driven by transformations in the sphere of public safety provision, the reform of the National Police of Ukraine, changes in legislation, and increasing demands for police officers' professional competence. It is noted that postgraduate education is now becoming the main tool for the ongoing improvement of police employees' qualifications, enabling them to respond effectively to constantly evolving societal challenges and new forms of crime. Attention is drawn to the insufficient development of issues related to the definition and clarification of the content of the principles of police officers' postgraduate education in academic literature. At the same time, it is highlighted that research by leading domestic legal scholars and specialists has contributed to shaping current law enforcement practices and conceptual approaches to professional training. However, the issue of the principles of postgraduate education has largely remained on the periphery of academic discourse and requires deeper, more comprehensive analysis. It has been determined that these principles serve as fundamental guidelines that shape the organization, content, and quality of the educational process, as well as ensuring consistency and continuity in the development of police officers' professional competencies. Particular attention is given to the etymology of the term 'principle', its philosophical, logical, and semantic dimensions, issues of administrative and legal regulation of postgraduate education, the identification of its guiding foundations, and the need to develop a holistic model for organizing the educational process. A scientifically substantiated definition of the principles of police officers' postgraduate education has been formulated, and their significance for organizing

an effective system of professional development, enhancing the qualifications of National Police personnel, and implementing modern standards in law enforcement activity has been outlined.

Keywords: *postgraduate education, education, police officers, National Police, administrative and legal regulation, principles, foundations.*